

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722202425
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8722202425.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXX/X, XXX XX D., právne zastúpená: Mgr. Lucia Lorenčíková, advokátka so sídlom Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, IČO: 50 053 167, proti žalovanému: E. F., nar. XX.XX.XXXX, adresa zamestnávateľa: A., G. G. G. H. XXXX/XX, XXX XX D., I.: XX XXX XXX, o nariadenie neodkladného opatrenia s prísl., o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 22.09.2022, č. k. 17C/59/2022-16, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým uznesením rozhodol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá a žalovanému náhradu trov konania o nariadení neodkladného opatrenia nepriznáva.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 z. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP).

Návrhom doručeným súdu prvej inštancie žalobkyňa navrhla, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zaviazhe žalovaného odovzdať žalobkyňi osobné motorové vozidlo J. K. L. G. B. M. N. XX O. G. (XXXkW/XXXHP) F., VIN: P., farby bielej, EČV: D. XXX M. spolu s jedným kľúčom od vozidla, osvedčením o evidencii vozidla časť I (mikroprocesorová čipová karta) a osvedčením o evidencii vozidla časť II (osvedčenie vo formáte A4) a to v mieste bydliska žalobkyne. Návrh odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou predmetného motorového vozidla, ktoré bolo financované z peňažných prostriedkov, ktoré získal žalovaný z úveru (13.990 eur) a žalobkyňa z vlastných finančných prostriedkov na kúpu vozidla prispela sumou 3.000 eur. Žalovaný podľa žalobkyne kúpu auta prezentoval ako dar žalobkyňi, keďže žili v partnerskom zväzku od roku XXXX do septembra XXXX, pričom žalovaný jej neprispieval na chod domácnosti, a ak tak len sporadicky a symbolicky, a preto kúpnu zmluvu uzatvárala s predajcom ako kupujúca dňa 11.09.2020. Spočiatku motorové vozidlo využívali spoločne, neskôr na ňom jazdil len žalovaný a po odchode zo spoločnej domácnosti žalovaný si vozidlo vzal a napriek opakovaným výzvam zo strany žalobkyne odmieta vozidlo vrátiť.

V danom prípade súd prvej inštancie skúmal, či je daná potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu (žalobkyňou a žalovaným), prípadne či je tu obava, že exekúcia bude ohrozená

(ako zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia). Po oboznámení sa s obsahom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj ostatným obsahom súdneho spisu dospel súd k záveru, že v danej veci návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, lebo žalobkyňa v návrhu neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle návrhu neodkladného opatrenia. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou je zrejmé, že táto je na dopravnom inšpektoráte zapísaná ako držiteľka predmetného motorového vozidla a žalobkyňa aj uzatvorila poisťnú zmluvu na zákonné poistenie motorového vozidla pre prípad zodpovednosti za škodu. Podľa názoru súdu je sporné vlastníctvo motorového vozidla. Napriek existencii zápisu držiteľa motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte, samotná žalobkyňa v návrhu uviedla, že strany sporu kúpili predmetné motorové vozidlo, na kúpu ktorého prispel žalovaný sumou 13.990 eur a žalobkyňa sumou 3.000 eur. Medzi stranami sporu v čase nadobudnutia motorového vozidla neexistovalo bezpodielové spoluvlastníctvo, a preto je sporné, či motorové vozidlo nadobudli strany sporu do podielového spoluvlastníctva, resp. či ho nadobudla tá ktorá strana sporu do výlučného vlastníctva v prípade, ak druhá strana sporu protistrane darovala časť peňazí na zapltenie kúpnej ceny. Samotná skutočnosť, že žalobkyňa je zapísaná ako držiteľka motorového vozidla na dopravnom inšpektoráte a že uzatvorila poisťnú zmluvu sama o sebe nepreukazuje jej vlastníctvo k predmetnému motorovému vozidlu. Skutočnosti tvrdené žalobkyňou o hrozbe povinnosti konať v súvislosti s poisťnou udalosťou neodôvodňujú na strane žalobkyne vážnu hrozbu, ktorej sa dá zabrániť iba bezodkladným vydaním neodkladného opatrenia. Súd uzavrel, že v žiadnom prípade nejde o takú hroziacu ujmu, ktorá by odôvodňovala neodkladné vydanie osobného motorového vozidla žalobkyňi. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a keďže úspešnému žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa včas z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zastáva názor, že skutočnosť, že žalovaný prispel na kúpu motorového vozidla peňažnými prostriedkami sama o sebe nezakladá existenciu podielového spoluvlastníctva. Dôležitou je prejavená vôľa a ďalšie okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik vlastníckeho práva. V prípade hnutelných vecí nadobúda osoba vlastnícke právo najmä jej odovzdaním, poväčšine po zapltení kúpnej ceny tak, ako to bolo v tomto prípade. Kúpnu cenu v celosti zložila predávajúcej žalobkyňa dňa 11.09.2020, o čom predložila ako dôkaz preberací protokol č. XXXXXXXX, čo znamená, že vozidlo po zapltení kúpnej ceny aj prevzala. Nadobúdaci titul teda svedčí bez akýchkoľvek pochybností žalobkyňi, a to bez ohľadu na to, či sa na financovaní podieľal aj žalovaný. Poisťovňa, v ktorej je vozidlo povinne zákonne poistené, vyzvala žalobkyňu (výzvou zo dňa 20.07.2022), aby sa vyjadrila ku škode, ktorú mala spôsobiť na motorovom vozidle v jej vlastníctve, čo žalobkyňa nemôže urobiť, pretože hoci je vlastníčkou vozidla, nemá k nemu prístup, nemá prístup k dokladom a nemá ani vedomosť o škodách, ktoré sú jej na vozidle spôsobené. Žalobkyňa osvedčila potrebu vydania neodkladného opatrenia, ktoré je účelnejším a hospodárnejším krokom ako podanie žaloby vo veci samej, keďže sa môže objektívne stať, že vozidlo bude účastné vážnejšej dopravnej nehody, napr. s totálnou škodou s potrebou súdneho konania a rozhodnutia. Vydaním neodkladného opatrenia sa zosúladí právny stav so stavom fakticky a žalovanému nič nebráni iniciovať na súde konanie, pokiaľ má za to, že dôkazy svedčiace o existencii vlastníctva žalobkyne neobstoja, že žalobkyňa neosvedčila vlastnícke právo k motorovému vozidlu. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vydal neodkladné opatrenie.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich

potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Podľa odseku 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

Podľa odseku 3 ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010)

Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010)

Žalobkyňa sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť žalobkyni odovzdať osobné motorové vozidlo J. K. spolu s jedným kľúčom od vozidla, osvedčením o evidencii vozidla časť I osvedčením o evidencii vozidla časť II, a to v mieste bydliska žalobkyne. Návrh odôvodnila tým, že je výlučnou vlastníčkou motorového vozidla a žalovaný vozidlo znehodnocuje, nielen jeho bežným užívaním, opotrebovaním, ale najmä opakovanými dopravnými nehodami. V návrhu žalobkyňa uviedla, že motorové vozidlo bolo financované z peňažných prostriedkov, ktoré získal žalovaný z úveru (13.990 eur), ktoré finančné prostriedky odovzdal žalobkyni ako dar a žalobkyňa na kúpu vozidla prispela sumou 3.000 eur z vlastných peňažných prostriedkov. Spočiatku motorové vozidlo strany sporu využívali spoločne, avšak keď žalovaný opustil spoločnú domácnosť, vozidlo si vzal a napriek opakovaným výzvam odmieta žalobkyni motorové vozidlo vrátiť.

Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné aspoň osvedčiť právo a aspoň osvedčiť ohrozenie práva. Podľa Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku neodkladným opatrením môžu byť

upravené len pomery, ktoré majú povahu právnych vzťahov. Obsahom právneho vzťahu sú jednotlivé práva a povinnosti jeho subjektov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená.

Pri nariadovaní neodkladného opatrenia musí súd prihliadať na to, aby zásah do práv a oprávnených záujmov účastníka, voči ktorému sa nariaďuje, nebol zásahom nad nevyhnutnú mieru, teda zásahom neprímeraným. Ujma, ktorá by nariadením neodkladného opatrenia vznikla žalovaným, nesmie byť neprímeraná výhode, ktorá sa nariadením neodkladného opatrenia dostane žalobkyňi.

Žalobkyňa v podanom odvolaní tvrdí, že aj ak žalovaný prispel na kúpu motorového vozidla, táto skutočnosť sama o sebe nezakladá existenciu podielového spoluvlastníctva, ale dôležitou je prejavená vôľa a ďalšie okolnosti, z ktorých možno vyvodíť vznik vlastníckeho práva. Žalobkyňa zdôrazňuje, že nadobúdací titul svedčí bez akýchkoľvek pochybností jej z dôvodu, že kúpnu cenu zložila ona ako kupujúca predávajúcemu, o čom svedčí preberací protokol č. XXXXXXXXX zo dňa 11.09.2020, ktorý k návrhu predložila a že motorové vozidlo po zaplatení kúpnej ceny osobne aj prevzala.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že skutočnosť, že žalobkyňa je zapísaná ako držiteľ osobného motorového vozidla ešte nepreukazuje výlučné vlastnícke právo žalobkyne k predmetnému motorovému vozidlu. Je nepochybné, že na kúpnu cenu motorového vozidla prispel žalovaný sumou 13.990 eur a žalobkyňa sumou 3.000 eur, preto je sporné, či motorové vozidlo strany sporu nadobudli do podielového spoluvlastníctva, resp. či žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou motorového vozidla. Sporná otázka vlastníctva k motorovému vozidlu sa môže vyriešiť len vo veci samej.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v podanom odvolaní neosvedčila také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Žalobkyňa okrem namietaného nezákonného postupu, ktorý môže byť predmetom dokazovania len vo veci samej (napr. o vydanie motorového vozidla) ničím právne významným neosvedčila ohrozenie jej práva a neosvedčila ani potrebu bezodkladnej úpravy pomerov.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní potrebnom na vydanie rozhodnutia dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdených skutočností, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a dostatočné odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného uznesenia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu žalobkyňi, ktorá v odvolaní navyše neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého uznesenia. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade nie sú splnené, čo aj správne odôvodnil.

Vzhľadom na procesný stav, že ide o rozhodovanie o odvolaní proti zamietnutému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom má súd konať rýchlo a efektívne bolo povinnosťou odvolacieho súdu postupom podľa § 329 ods. 1 C.s.p. zaslať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie a uznesenie súdu prvej inštancie spolu s výzvou na vyjadrenie protistrane. Odvolací súd však s poukazom na zásadu hospodárnosti a efektívnosti nepovažoval za efektívne vyčkávať za vykázaným doručením, prípadným vyjadrením protistrany sporu, ktoré by v tomto prípade nemalo žiadny vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu.

Odvolačný súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak ako žiadala žalobkyňa splnené neboli a súd prvej inštancie návrhu správne nevyhovel, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pričom vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

To, že neboli naplnené očakávania žalobkyne, teda súdy nerozhodli v súlade s jej právnym názorom, ešte automaticky neznamená, aby došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu, pretože obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému, ktorému v odvolacom konaní žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli nepriznal náhradu trov odvolacieho konania a neúspešná žalobkyňa nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolačný návrh) (§ 428 CSP).